

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Jarmily Ďáskové a Mgr. Petra Sedláka v právní věci žalobce: **J. H.**, zastoupený JUDr. Eliškou Vranou, advokátkou se sídlem v Praze, Na Hřebenech II, 1718/8, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 17, Praha 1, za účasti: **1. Obec Šimanov**, se sídlem Šimanov 58, **2. V. P.**, **3. Ing. M. P.**, **4. M. H.**, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 10.11.2011, č.j. 156798/2011-MZE-15111,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 17.1.2012 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10.11.2011, č.j. 156798/2011-MZE-15111, kterým žalovaný potvrdil rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru lesního a vodního hospodářství a zemědělství, ze dne 13.7.2011, č.j. KUJI 55520/11. Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto, že povrchové vody na pozemcích parc. č. 1025/19, parc. č. 10/1, parc. č. 449/1 a parc. č. 1045/1 vše v katastrálním území Šimanov na Moravě, obec Šimanov, nejsou vodním tokem.

Předně žaloby žalobce poukázal na prolínání soukromého a veřejného práva s tím, že právě prolínání soukromého a veřejného práva se projevuje mimo jiné i u aktivních vodních

toků. Žalobce i z těchto důvodů navrhl vydání deklaratorního rozhodnutí, kterým bude určeno, zda se na shora uvedených pozemcích nachází vodní tok. Cílem návrhu mělo být dle žalobce zajištění ochrany práv a zájmů žalobce skrze správce vodního toku.

Žalobce ve vztahu k napadenému rozhodnutí, resp. i ve vztahu k prvostupňovému rozhodnutí uvedl, že předložil správním orgánům poměrně rozsáhlou skutkovou i právní argumentaci, nabídl provedení hmatatelných důkazů, navrhl výslech svědků a předložil i Závěrečné stanovisko Veřejného ochránce práv ze dne 1.7.2010, avšak správní orgány se s návrhy žalobce nevypořádaly a existenci podkladů vesměs ignorovaly. Podrobný výčet nevypořádaných důkazů a námitek předložil žalobce v přehledné tabulce.

Dle žalobce správní orgány předložily ve svých rozhodnutích pouze důvody pro své již dříve učiněné závěry, a to aniž by na tyto ničím objektivně nepodložené závěry nechaly působit konkrétní skutečnosti a důkazy žalobce a teprve na základě tohoto působení meritorně rozhodly.

Správní orgány tak měly zkrátit žalobce na právu na spravedlivý proces, což je dle žalobce vada řízení, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Nad rámec uvedeného žalobce uvedl, že prvostupňový správní orgán nadále nerespektuje rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 15.10.2007, č.j. 31Ca 62/2007-65.

Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil ve vyjádření ze dne 22.2.2012, ve kterém uvedl, že žaloba je nepřípustná, neboť směřuje proti rozhodnutí, které pouze potvrzuje existující stav a odkázal na rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 31.1.2011, sp.zn. 9Ca 2/2008. Dále žalobce odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9.11.2010, č.j. 11Ca 180/2008-58, kterým bylo rozhodnuto o jiné části téhož vodního útvaru.

Ve svém vyjádření žalovaný dále uvedl, že celé řízení před správními orgány je důsledkem nevyřešení odtoků srážkových vod a je snahou o přenesení odpovědnosti na správce vodního toku. Dále se žalovaný vyjádřil k jednotlivým bodům tabulky žalobce, shrnující nevypořádané důkazy a námitky. Žalovaný namítl, že cílem tabulky je zavalit a zkomplikovat soudní řízení naprosto zbytečnými a bagatelními údaji. Dále konstatoval, že žalobce nepochopil, že u námitek odvolání jim vždy chybělo konkrétní vyjádření a údaje, v čem je rozpor napadeného rozhodnutí se zákonem nebo jeho nesprávnost. V následující části vyjádření se žalovaný podrobně zabýval jednotlivými body tabulky přiložené k žalobě s tím, že jednotlivé námitky žalobce považuje za nedůvodné, neboť buď byly vypořádány správními orgány nebo byl postup žalovaného dle jeho názoru v souladu se zákonem.

Žalobce podal k vyjádření žalovaného repliku ze dne 23.3.2012, ve které odmítl právní názor žalovaného o možnosti odmítnutí žaloby, jako názor opomíjející aspekty vyplývající z ústavního pořádku České republiky. Dle žalobce je rozhodnutí žalovaného meritorním a nenavazuje na něj žádné další řízení a proto na toto rozhodnutí nejsou aplikovatelné závěry Městského soudu v Praze.

Podanou repliku doplnil žalobce dne 26.3.2012 a v doplnění odkázal na civilní řízení vedené před Okresním soudem v Jihlavě pod sp.zn. 4C 206/2005. V dalším textu doplnění

žalobce zpochybňuje reakci žalovaného na jednotlivé body tabulky přiložené k žalobě, když zejména uvedl, že žalovaný pominul otázku právního postavení vodní nádrže na pozemku parc. č. 449/1 v kat. úz. Šimanov, dále že žalovaný nesprávně interpretuje obsah znaleckého posudku Doc. Ing. B. P., CSc., dále žalobce vyslovil názor, že celé řízení, jehož byl žalobce účastníkem, bylo vedeno pouze z formální povinnosti, a stran vyjádření k urbanistické studii jako podkladu pro rozhodnutí žalobce uvedl, že žalovaný argumentoval tak, aby megoval jakýkoliv hmotný důkaz ze strany účastníků řízení.

Do řízení přistoupily jako osoby zúčastněné na řízení manželé V. P. a Ing. M. P., paní M. H. a obec Šimanov.

Manželé P. ve svém vyjádření uvedli, že souhlasí s kasací napadených rozhodnutí a ohledně důvodů odkázali na jejich odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Zároveň nesouhlasili s odmítnutím žaloby ze shodných důvodů jako žalobce. Dále osoby zúčastněné na řízení poukázaly na neměnnost právního názoru žalovaného na rozhodování v pochybnostech o vodním toku bez ohledu na rozsudek zdejšího soudu ze dne 15.10.2007, č.j. 31Ca 62/2007-64, když ke změně názoru ho nevedlo ani stanovisko Veřejného ochránce práv. Dále se osoby zúčastněné na řízení obšírně vyjádřily k praxi vodoprávních úřadů při rozhodování v pochybnostech.

Paní M. H. ve svém vyjádření uvedla, že souhlasí s kasací napadených rozhodnutí a ohledně důvodů odkázala na odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Zároveň nesouhlasila s odmítnutím žaloby ze shodných důvodů jako žalobce.

Obec Šimanov ve svém vyjádření uvedla, že řízení před správními orgány zasahuje do žaloby proti Obecnímu úřadu Šimanov, vedené u Okresního soudu v Jihlavě pod sp.zn. 4C 206/2005 a vyjádřila přesvědčení o významu rozhodnutí o předmětu žaloby pro rozhodnutí věci řešené před Okresním soudem v Jihlavě.

Na prvním místě soud dospěl k závěru, že žaloba je projednatelná a není na místě ji jako nepřípustnou odmítnout. Pokud žalovaný odkazuje na rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 31.1.2011, sp.zn. 9Ca 2/2008, pak je třeba konstatovat, že toto bylo zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20.4.2012, č.j. 2 As 54/2011-63. K přípustnosti žaloby lze odkázat na citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, který uvedl: „*Velmi obdobnou právní otázkou se již zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, z jehož právní věty, zformulované k jeho usnesení ze dne 24. 11. 2009, č. j. 1 As 89/2008 – 80 (publikované pod č. 1999/2010 Sb. NSS) se podává, že „[r]ozhodnutí 2 As 54/2011 – 66 v pochybnostech podle § 1 odst. 4 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. a není rozhodnutím předběžné povahy podle § 70 písm. b) s. ř. s., a proto podléhá soudnímu přezkumu ve správním soudnictví.“ Rozšířený senát se zde vyslovil k povaze rozhodnutí v pochybnostech podle § 1 odst. 4 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, a v odůvodnění se pak vyjadřoval i k obdobnému rozhodnutí v pochybnostech vydávanému dle § 3 odst. 3 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.*

Při posuzování povahy uvedených rozhodnutí v pochybnostech podle dvou různých právních předpisů rozšířený senát konstatoval, že „byť se citovaná rozhodnutí v pochybnostech vztahují k jiným ustanovením (zákona o ochraně zemědělského půdního fondu v případě prvním a zákona o lesích v případě druhém), princip jednotnosti a bezrozpornosti právního řádu a jeho výkladu vyžaduje, aby tato rozhodnutí byla posuzována shodně. Předmětem těchto rozhodnutí je totožná otázka, a to posouzení, zda pozemek náleží do zemědělského půdního fondu, případně zda je určen k plnění funkcí lesa, či nikoliv. Obě řízení mají shodný procesní režim, neboť se v nich postupuje podle správního řádu.“

Jakkoliv je žaloba strukturována do řady bodů, fakticky jedinými žalobními body jsou námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, potažmo rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, a námitka rozhodnutí věci na základě již dříve učiněných závěrů, čímž mělo dojít k zásahu do práva žalobce na spravedlivý proces. Žalobce totiž v celé žalobě reálně pouze namítá, že předložil žalovanému rozsáhlou skutkovou a právní argumentaci a nabídl provedení hmatatelných důkazů, ale žalovaný ani prvostupňový orgán se s návrhy žalobce nevypořádaly a důkazní návrhy ignorovaly.

K nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí

Žalovaný strukturoval v napadeném rozhodnutí odvolací námitky do sedmi bodů, v nichž shrnul námitky tak, že a) rozhodnutí je zcela nepřezkoumatelné, b) správní orgán rozhodoval na základě osobního názoru na věc a měl předem danou negativní odpověď, c) správní orgán se nezabýval mapovými podklady a fotodokumentací, e) byla vznesena námitka podjatosti vůči úředníkům správního orgánu, f) byla vznesena námitka podjatosti vůči RNDr. P. P., CSc., g) vodoprávní úřady jsou pro rozhodování v pochybnostech instruovány k nezákonnému jednání.

V navazující části napadeného rozhodnutí se žalovaný vypořádával s jednotlivými, takto strukturovanými body odvolání. Přezkoumatelné rozhodnutí správního orgánu je takové, které je jako celek jasné a přesvědčivé, přičemž odůvodnění má poskytnout skutkovou a právní oporu výroku rozhodnutí a má z něj být zřejmé, jakými úvahami se správní orgán při rozhodovací činnosti řídil. Z odůvodnění musí vyplývat vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Funkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.1.2008, č.j. 9 Afs 203/2007 – 45, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.7.2009, č.j. 7 As 16/2009 – 82). Není tedy požadavkem na přezkoumatelnost vypořádání každé jednotlivosti, které se účastníci správního řízení ve svých návrzích domáhali, resp. navrhovali.

Nicméně v souzené věci je nutno konstatovat, že vypořádání se s návrhy účastníků jak v řízení před správním orgánem, tak před žalovaným mohlo být komplexnější, avšak zároveň je třeba si položit otázku, zda by komplexnější vypořádání námitek mohlo vést k jinému závěru. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 7.9.2012, č.j. 2 As 30/2011-127: „Fakt, že stěžovatelé nahlízejí na skutkový stav věci rozdílně a domáhají se jiné interpretace důkazů již provedených, není sám o sobě důvodem pro závěr o nesprávně či nedostatečně

zjištěném skutkovém stavu věci. To platí i pro jejich požadavky na doplnění dokazování; pokud správní orgán vyloží, proč navržené důkazní prostředky odmítá vzít za podklad pro své rozhodnutí, lze takový postup akceptovat (srov. § 52 větu druhou správního řádu), jsou-li tyto úvahy správního orgánu v souladu s principy obecné i právní logiky.“

Žalobce se v souzené věci domáhá nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí s tím, že nebyly provedeny jím navržené důkazy a vypořádány jeho námitky ve věci. Z žalobou napadeného rozhodnutí (vypořádání bodu C.) je s odkazem na prvostupňové rozhodnutí patrné, že v rámci posouzení skutkového stavu správní orgány dospěly k závěru, že se v případě povrchových vod na dotčených pozemcích nejedná o vodní tok, neboť povrchové vody pochází z nádrže, která je naplňována z technického zařízení - studny na pozemku parc. č. 449/1, nikoliv z přírodního pramene, čímž bylo vyřešeno původní mokřisko. Způsob napájení nádrže žalobce nerozporoval. Skutečnost, jestli v takto vytvořené nádrži, jejímž účelem je zachycování přepadu studny žijí ryby a raci je dle soudu irelevantní.

Zároveň je z napadeného rozhodnutí zřejmé, že žalovaný nepochybně, že se na území obce Šimanov nachází vodní nádrž ani to, že z této nádrže vytéká voda. Sporný je pouze charakter těchto vod. V odvolání žalobce poukázal na listinné podklady odborně erudovaných nebo místních poměrů znalých subjektů. Těmito podklady jsou:

- vodoprávní úřad Magistrátu města Jihlavy
- Zemědělská vodoprávní správa, oblast povodí Moravy, pracoviště Jihlava
- 4 odborné subjekty se zvláštní odbornou způsobilostí
- obec Šimanov
- 2 občané obce šimanov
- ČUZK
- Mapy.cz

K uvedeným podkladům se vyjádřil žalovaný v bodu ad D. napadeného rozhodnutí, když uvedl, že oficiálním dokladem existence vodního toku je Centrální evidence vodních toků a její mapové podklady. Z uvedeného je patrné, že žalovaný reagoval zejména na prokazování existence vodního toku zanesením v mapových podkladech Českého zeměměřičského a katastrálního úřadu, popř. na internetovém serveru www.mapy.cz. Zároveň se v témže bodu vypořádává žalovaný se znaleckým posudkem Doc. Ing. B. P., když odkázal na závěr posudku, dle kterého existenci koryta potoka potvrzují pouze objednatelé posudku, kteří byly zároveň i odvolateli ve věci a mezi které patřil i žalobce. Dále žalovaný odkázal na závěr stanoviska Zemědělské vodohospodářské správy, oblast povodí Moravy a Dyje, pracoviště Jihlava, č.j. OPM/JI/83/07, ze dne 15.11.2007, dle kterého „Voda tekoucí po těchto parcelách nemá charakter vodního toku.“ Dále nepochybnil ani fotodokumentaci předloženou žalobcem (odvolateli), k níž uvedl, že zachycuje stav podrobně popsany v bodu ad C. rozhodnutí.

K takto postaveným závěrům žalovaného lze opětovně odkázat na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 7.9.2012, č.j. 2 As 30/2011-127, dle kterého „Uvedené obecné závěry lze vztáhnout i na stěžovateli opakovaně poukazované stanovisko Zemědělské vodohospodářské správy z roku 2004. Odmítl-li je žalovaný zohlednit s tím, že je „nepovažuje

za nové skutečnosti“, není důvod vykládat tento postoj způsobem předkládaným stěžovateli, tedy že by zde byla nepřipustně aplikována zásada nových skutečností coby podmínky pro nařízení obnovy řízení; správní orgán prvního stupně zde pouze konstatoval, že se jedná o podklady zastaralé, které jsou překonány stanoviskem téhož orgánu z roku 2007. Na takovém závěru neshledává Nejvyšší správní soud nic nepřipadného; jde naopak o argument logický, neboť je-li předmětem řízení posuzování aktuálního stavu v území, je třeba vycházet z podkladů aktuálních. Obdobně je tomu i u správními orgány neakceptovaného znaleckého posudku, předkládaného stěžovateli. Žalovaný jasně vyložil, proč jej pro potřeby dokazování není třeba, přičemž jeho důvody (plně akceptované i městským soudem) ob stojí. Namítají-li stěžovatelé v této souvislosti, že měl být tedy znalecký posudek opatřen správním orgánem, jde jen o jejich subjektivní pohled na nutnost doplnění dokazování; nelze přehlédnout, že správní orgán prvního stupně, potažmo žalovaný, jsou orgány odborně plně kompetentními k posouzení předmětné otázky a není tedy pro odborné posouzení zjištěných skutečností obvykle třeba externího odborného posouzení.“

Jestliže se žalovaný dovolává toliko nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, resp. nepřezkoumatelnosti rozhodnutí prvostupňového (a procesních pochybení správních orgánů), nemůže mu dát soud, vázán rozsahem žalobních bodů, za pravdu. Žalovaný z obsažného odvolání identifikoval odvolací námítky, které roztrídil do jednotlivých skupin a ty, byť nutno konstatovat, že velmi stručně, vypořádal. Stran tvrzených opomenutých důkazů a tvrzení soud dospěl k závěru, že část z nich prokazuje skutečnosti, které mezi žalobcem a žalovaným nejsou sporné – tedy skutečnost, že se v obci Šimanov nachází nádrž o rozměrech cca 10x10 metrů, skutečnost, že z této nádrže odtéká přepadem část vody a skutečnost, že tato odtékající voda je odváděna přes další pozemky pryč. Tento závěr vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí ad C, a tomuto závěru korespondují námítky např.:

- *Skutkový stav - fotografie v týdenním intervalu po dobu od 28.03.2010 do 02.06.2011 tedy dlouhodobý monitoring nepřetržitě v souvislé řadě 62 týdnů.*

Celkem 120 fotografií situace na místě samém s nálezem tekoucí povrchové vody v korytě vodního toku.

- *Skutková existence vodní nádrže na pozemku p.č. 449/1. (žádost ze dne 27.4.2011 vč. fotografie č. 5 ze dne 3.4.2011).*

- *Urbanistická studie obce Šimanov ze srpna 1998 (zpracovatel Ing. Arch. L. Š. - autorizovaný architekt) - celkem 5 katastrálních map se zákresem předmětného vodního toku a nádrže jak v analytické, tak návrhové části studie (obec Šimanov dosud nemá územní plán).*

- *Jiná urbanistická studie obce Šimanov od DRUPOS Brno - pojem „vodoteč, kterou bude třeba v rámci komplexního řešení tohoto území zatrubnit“.*

- *Páteří vodní tok v centrální části obce, napájen výhradně z vodní nádrže – tedy rybniční vodou, kde jsou ryby a raci.*

(Jde o historicky nejstarší část obce Šimanov na Moravě s hustou zástavbou rodinných domků a protkanou komunikační sítí. Z předložených snímků je zcela zřejmé, zde není žádné mokřiště ani mokřina, ani zde nejsou žádné odvodňovací žlábký, jak tvrdí v napadených správních

rozhodnutích správní orgány obou stupňů. Podél místní komunikace ani nevedou žádné otevřené silniční příkopy, není zde vybudovaná veřejná kanalizace pro zachycování dešťové vody; v důsledku této skutečnosti při deštích teče voda zcela volně po povrchu vozovky do dolních partií obce Šimanov. Nejsou zde ani žádné náletové dřeviny, jak tvrdí v napadených správních rozhodnutích správní orgány obou stupňů, terén je kultivovaně udržován. Vodní tok z vodní nádrže je zatrubněn od paty hráze nádrže v celé délce až do 1/2 pozemku parcelní číslo 10/1 a zatrubnění neobsahuje prvky kanalizační vpusti).

- Svědectví p. Milouše Palána ze dne 05.04.2006, který jako místní pamětník uvádí, že přes pozemky skládky vedl potok, „kterým byla přiváděna voda z horní části obce přes pozemek p.č. 1025/19. Potokem tekla voda po celý rok bez ohledu na roční období“.

- Stavba vodního díla u vodní nádrže na pozemku p.č. 449/1 — zřízení nového vypouštěcího propustku pro odtok vody z nádrže - zdokumentováno 4 fotografiemi z roku 2008, kdy se stavba prováděla a mělo být k tomu vydáno stavební povolení (pozn. žadatelé zároveň navrhli, aby krajský úřad si pro účely řízení zajistil příslušné stavební povolení vydané odborem životního prostředí Magistrátu města Jihlavy jako jeden z podkladů pro řízení).

- Skutková a stránka věci doložena fotomonitoringem vodního toku po dobu 14 měsíců a nejsou tedy pochybnosti o tom, že se v daném případě nejedná o spodní vodu ani dešťovou či odpadní vodu ze svodů z okolní bytové a ostatní zástavby.

- Námitka k tvrzení KrÚ, že zatrubnění vodního toku bylo vybudováno jako stavba pro dešťovou vodu, tedy o kanalizace pro dešťovou vodu (vodní dílo), pak obec jako její vlastník doloží její existenci stavebním povolením a kolaudačním rozhodnutím o charakteru a účelu stavby.

- Námitka ze KrÚ zcela pominul existenci vodní nádrže o výměře 100 m², která je vodním dílem s nezbytnými stavebními prvky pro takovou stavbu, kterou vybudovala obec Šimanov jako vodní nádrž mající zpevněnou hráz a výpustné zařízení, které obec v roce 2008 rekonstruovala. Existence vodní nádrže byla zároveň doložena katastrální mapou a ortofotomapou od Českého katastrálního a zeměměřičského úřadu a tyto mapové produkty převzaly do svých databází např. mapové servery MAPY.CZ. Bylo uplatněno i dovolání na zajištění správního rozhodnutí o povolení stavby vodní nádrže.

Dovolám i ve věci rekonstrukce odtokového zařízení v hrázi nádrže a přes komunikaci s apelem zajištění příslušného povolení ve smyslu vodního díla.

Část žalobcem namítaných opomenutých důkazů byla zpochybněna, resp. vyvrácena novějším stanoviskem Zemědělské vodohospodářské správy, oblast povodí Moravy a Dyje, pracoviště Jihlava, č.j. OPM/JI/83/07, ze dne 15.11.2007 (část odůvodnění rozhodnutí žalovaného ad D., ve smyslu citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu). Mezi tyto námitky patří:

- *Vyjádření vodoprávního řádu Magistrátu města Jihlavy čj. OŽP/04/4615-No-231/2 ze dne 17.05.2004, který definuje předmětný potok jako vodní tok a obnovení jeho koryta má charakter vodního díla, které bude povoleno vodoprávním úřadem.*

- *Vyjádření Zemědělské vodohospodářské správy, Oblast povodí Moravy, pracoviště Jihlava čj. 116/Po/JI/2004 ze dne 31.05.2004 ve věci využití předmětné lokality, které obsahuje stanovisko: „V první fázi této akce bude obnoveno koryto původního potoka na západní straně skládky. S výše uvedeným záměrem souhlasíme.“*

A část námitek byla, byť ne výslovně, shledána jako nedůvodná s ohledem na to, že oficiálním dokladem existence vodního toku je Centrální evidence vodních toků a její mapové podklady. Mezi tyto námitky zcela jistě patří např.:

Katastrální mapa obce Šimanov s úředním zákresem hranice vodní nádrže na pozemku p.č. 449/I.

Ortofotomapa Českého katastrálního a zeměměřičského úřadu s úředním zákresem pozemku vodní nádrže na pozemku p.č. 449/I.

Urbanistická studie obce Šimanov ze srpna 1998 (zpracovatel Ing. Arch. L. Š. - autorizovaný architekt) - celkem 5 katastrálních map se zákresem předmětného vodního toku a nádrže jak v analytické, tak návrhové části studie (obec Šimanov dosud nemá územní plán).

Jiná urbanistická studie obce Šimanov od DRUPOS Brno - pojem „vodoteč, kterou bude třeba v rámci komplexního řešení tohoto území zatrubnit“.

Ortofotomapa z databáze GIS Kraje Vysočina, která je převzata z databáze katastrálních map a ortofotomap Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního a graficky znázorňuje předmětný vodní tok až po jeho zatrubnění na pozemku 10/I.

Napadeno to, že KrÚ se nezabýval mapovými soubory - ortofotomapou z databáze GIS Krajského úřadu Kraje Vysočina, který datově i graficky byl převzat z mapového serveru Českého úřadu katastrálního a zeměměřičského.

Ve vztahu k znaleckému posudku doc. Ing. B. P., CSc., se soud ztotožňuje s hodnocením, které bylo provedeno jak žalovaným, tak i následně Nejvyšším správním soudem.

S ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že napadané rozhodnutí je přezkoumatelné, přičemž tento závěr soud činí bez vztahu k hodnocení věcné správnosti posuzovaného rozhodnutí.

K namítaným procesním pochybením

Procesním pochybením ze strany správních orgánů měl být postup, kdy nejprve správní orgány zaujaly před zahájením správního řízení právní názor a ten následně skrze odůvodnění předložily účastníkům řízení.

Pro tento závěr neshledal soud žádný podklad. Z geneze celé věci je zřejmé, že původní přístup správního orgánu doznal změn poté, co zdejší soud rozhodl rozsudkem ze dne 15.10.2007, č.j. 31Ca 62/2007-65. Lhůta pro rozhodnutí, která byla správnímu orgánu soudem uložena, byla poměrně krátká, a konečně i proto akceptoval Nejvyšší správní soud některé nestandardní postupy správního orgánu, např. využití výsledků místního šetření z roku 2006. Z napadeného rozhodnutí i prvostupňového rozhodnutí je zřejmé, že se právní orgány podáními účastníků zabývaly, avšak dospěly k odlišným závěrům, než které považuje za správné žalobce. Nicméně, to není důvod k tomu, aby soud prohlásil, že bylo porušeno právo žalobce na spravedlivý proces.

K předchozímu rozhodnutí zdejšího soudu ve věci 31Ca 62/2007

Řízení ve věci sp.zn. 31Ca 62/2007 bylo zcela samostatným řízením v konkrétní věci, v níž soud zaujal určitý právní názor. Tento názor se ale týkal pouze povinnosti správního orgánu rozhodnout a v žádném případě nezavazoval správní orgán k výsledku rozhodnutí. Pokud se snad žalobce domnívá, že rozhodnutí ve věci sp.zn. 31Ca 62/2007 mělo navodit situaci, kdy bude jeho návrhu vyhověno, pak se mýlí.

Zároveň soud není oprávněn v souzené věci hodnotit praxi správních úřadů ve věcech rozhodování v pochybnostech, která se vyvinula po vydání rozhodnutí ve věci sp.zn. 31Ca 62/2007. V této věci je soud toliko oprávněn rozhodnout o jemu předložené žalobě v mezích žalobních bodů ve vztahu k napadenému rozhodnutí. Obecná praxe správních orgánů v určité oblasti státní správy nemůže být přezkumem jedné jednotlivé věci v rámci správního soudnictví. K rozsudku ve věci sp.zn. 31Ca 62/2007 je třeba uvést, že závazný právní názor ve věci byl ze strany správních orgánů respektován a je třeba uvést, že tento závěr zavazoval správní orgány právě v té věci, ve které soud rozhodl. Povaha rozhodnutí krajských soudů ve správním soudnictví není precedenční a není závazná pro praxi všech správních orgánů poté, co bylo rozhodnutí jednou vydáno.

Obiter dictum

K souzené věci soud musí nutně nad rámec uvedeného konstatovat, že celé řízení se týká pouze části povrchových vod, nacházejících se v obci Šimanov. O další části povrchových vod, které se vyskytují na pozemcích nacházejících se pod pozemky, které jsou dotčené v posuzované věci, bylo již správními orgány rozhodnuto a rozhodnutí správních orgánů byla přezkoumána jak Městským soudem v Praze (rozsudek ze dne 9.11.2010, č. j. 11Ca180/2008 – 58), tak i Nejvyšším správním soudem (rozsudek ze dne 7.9.2012, č.j. 2 As 30/2011-127). Správní orgány dospěly k závěru, že se na pozemcích nacházejících se pod pozemky dotčenými v souzené věci vodní tok nenachází. Zákonnost rozhodnutí správních orgánů potvrdil jak Městský soud v Praze, tak i Nejvyšší správní soud.

S ohledem na tato rozhodnutí jak správních orgánů tak soudů je tak v současné chvíli dána situace, kdy se na pozemcích, na které povrchové vody, o kterých má být v tomto řízení rozhodováno, odtékají, nenachází vodní tok a povrchové vody protékající těmito pozemky nejsou vodním tokem.

Výrok o nákladech řízení účastníků řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Výrok o nákladech řízení osob zúčastněných na řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 5 s.ř.s., podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Osobě zúčastněné na řízení nebyla uložena soudem žádná povinnost, se kterou by byly spojeny náklady a ani soud neshledal důvody hodné zvláštního zřetele k přiznání práva na náhradu nákladů řízení. Z uvedených důvodů soud osobám zúčastněným na řízení náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 14. 5. 2013

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu